

Javnaðarflokkurinn einasti flokkur, ið av fullum huga hevur stríðst fyri at framt læknamálið eftir fólksins vilja.

Einasti flokkur, ið á tingi og allastaðni, har ið á hevur staðið, sum hevur lagt allan doyðin á fyrri at fáa loyst læknatrætuna í Norðoyum, fólkinum til vildar, er feroyski javnaðarflokkurinn.

Hetta má hvør maður, ið er sannleikanum trúgvur ásanna.

Orðloysingar

Allir menn vita, hvussu svikarfullir og stórir orðloysingar landsstýrið og landsstýrisflokkarnir hava verið móti Norðoyingum. Um hetta nýtist ikki at sigast nógv orð.

Tjóðveldismenn, eru teir betri enn landsstýrisflokkarnir, tá ið á hevur staðið?

Men tá ið tað hevur staðið á í royndum hevur tjóðveldisflokkurinn ikki roynst betur enn landsstýrisflokkarnir.

Menn minnst, tá ið Erl. Paturssonur trein fram á talarapallin á tingi og ráddi sínum monnum til at vera ímóti tí týðningarmesta tátinum av tí, ið Norðoyingar vildu hava tingið at samtykkja.

Menn minnst uppskotið hjá 14. September, millum annað tað, at hvørki Halvorsen ella Eivind R. Nielsen skuldu verða settir sum læknar á sjúkrahúsið í Norðoyum, men triðji maður.

Menn hava ikki gloymt, at tað nú seinast á tingi var Erlendur Paturssonur, sum reisti seg og lovaði landsstýrinum, at um ikki meirlutans uppskot (Dams o. fl.) varð samtykt — tað uppskotið, ið gav Norðoyingum fullar sømdir — vildi tjóðveldisflokkurinn hjálpa landsstýrisflokkunum at fáa samtykt tað uppskotið, ið landsstýrið umvegis hevði fingið sett fram.

14. Sept. og tjóðveldisflokkurinn hava sviðið Norðoyingar í læknamálinum, tá ið tað veruliga stóð á, sviðið teir so eigiliga.

Hetta vikast ikki. Hetta skal heldur einki rumbul, ongar óspektargerðir, annaðhvørt tær koma frá einari ella aðrari síðu fáa loyv at skøva út yvir.

14. Sept. er fyrst sprungin sum villur maður til, tá ið hann hevur verið vissur í, at tað, ið hann gjordi, vildi skúgva loysingina av læknamálinum longri út og tæna hansara politiska máli, loys-

ingini, og hatinum móti øllum, ið er danskt, serliga móti allari arbeiðararæslu, ið vildi skapa vinarlag við donsku arbeiðarafjöldini.

Hjá teimum Norðoyingum, ið seta loysingarrumblið fram um ein loysn av læknamálinum fellur orðgonga og atburður 14. Septembers og tjóðveldisflokksins væl. Men allir Norðoyingar, ið av erligum huga hava strembað ímóti einari góðari loysn av læknatrætuni, einari loysn eftir fólksins vilja, teir duga at siggja tvístöðu og skaðastöðu 14. Septembers og tjóðveldisflokksins.

Javnaðarflokkurinn hevur altíð verið ímóti danskari politiarás í læknastriðum, meðan landsstýrið og landsstýrisflokkarnir hava verið sum knívur á hørðum horni á donsku stjórnini at fáa danska politiið upp í leikin.

Hesa stöðu landsstýrisins og landsstýrisflokkanum hevur javnaðarflokkurinn merkt sum mestu skaðastöðu fyri læknamálið og fyri viðurskiptini Føroya og Danmarkar imillum.

Tað var tí eyðsæð, at javnaðarflokkurinn mótmælti atgerð donsku politistanna og mælti til, at Rolf Krake tók seg burtur aftur úr Føroyum.

Hevur landsstýrið ábyrgdina av at Rolf Krake kom?

Donsk bløð hava skrivað nógv um tað, ið fram er farið í Klakksvík í seinastum, og um tær stöður, teir ymsu flokkarnir hava tikið til framferð donsku politistanna í Klakksvík og til herskipið, ið har liggur.

Allir hava sæð tær rembingar, ið gingnar eru gjøgnum Dagblaðið og Dimmalætting, yvir ta mótmæli, Føroya javnaðarflokkur sendi landsstýrinum og ríkisstjórnini í hesum máli, og kravið um at fáa herskipið burtur av Klakksvík.

Tey donsku bløðini eru ikki farin fram við myndum móti feroyska javnaðarflokkinum fyri hesa stöðu hansara. Hann hevur bæði fingið lisið og páskrivað. Eitt hitt ýtarsta í álopinum sínum er

Men tað vildi aldri fallið javnaðarflokkinum inn at borið í bætufloka fyri t. d. ógerðini móti ríkisumboðsmanninum. Henda ógerðin var ógrundað. Sjálvur Fisher Heinesen, ið av sonnum hevur talað Halvorsens sak, hevði verið samdur við hinar sjúkrahússtýrislimurnar um fyrbils, til læknatrætuna var loyst, at seta tveir væl kvalifiseraðar læknar, annan sum sjúkrahúslækna og hin sum kommunulækna. Eingin, — serliga ikki 14. septembers menn — kundi hava grund til at ivast í, at Fisher Heinesen ikki undir nokrum fœri vildi sleppa striðnum fyri at fáa Halvorsen lækna aftur á Klakksvíkar sjúkrahús.

Eftir tí, sum er framkomið, er álopið á ríkisumboðsmannin gjørt av rongum upplýsingum.

Men á hin bógvin var tað lagnutung villa hjá teimum, ið fingið elvt stjórnini at senda upp herskipið Rolf Krake.

Her er gjørdur skaði, ið verður illur at beta.

14. sept. fagnar hesum skaða, og fegnast eru hann og tjóðveldisflokkurinn, um læknamálið fer heilt í spenir. So fáa teir loysingina og illstöðuna millum feroyingar og danir, vóna teir.

Og loysingina meta vit fyri størsta skaðan.

Tað vilja feroyingar ásanna, um hon hendir.

stande — har ónsket assistance«. — So vita vit tað! Og tað kann í sama viðfáningi vera vert at minna á, at tá herskipið varð sent til Føroya, var Chr. Djurhuus, lögmaður, staddur í Keypmannahavn.

Men her er so sjálv greinin:

Forskellige blade har i de sidste dage udtalt megen medfølelse med regeringen i anledning af, at det færøske Socialdemokrati's hovedbestyrelse har protesteret mod »Rolf Krake«s nærværelse i Klaksvig. Udfoldelsen af disse ædle følelser beror åbenbart på den misforståelse, at det færøske parti lever under en slags formynder-skab af det danske Socialdemokrati og den danske regering. Det er naturligvis ganske urigtigt. Det færøske parti har fornuftigvis sin fulde handlingsfrihed og må derfor også alene tage ansvaret for sine handlinger. Til gengæld må vi herved også forbeholde os ret til at udtale vor forbehold over den udtalelse, som hovedbestyrelsen foretog offentliggjorde, og vor beklagelse af de deri indeholdte urimelige anklager mod det danske parti.

Når det i udtalelsen henstilles, at »Rolf Krake« hurtigst muligt forlader Klaksvig, så er det i for sig en ganske overflødig henstilling, når den forstås derhen, at skibet og politiet skal trækkes tilbage, så hurtigt som det er muligt, vel at mærke efter at lov og orden og normal retsforfølgning er sikret i Klaksvig. Det var alene det, der var hensigten med at sende politiforstærkningen. Men det er åbenbart efter sammenhængen ikke meningen med den færøske udtalelse. Og man må da nok spørge, hvad hensigten egentlig er: mener man, at de ulovlige tilstande skal kunne fortsættes i Klaksvig uden indskriden fra myndighedernes side?

I den færøske udtalelse rettes kritik mod landstyre for dets behandling af læge-affæren, og det socialdemokratiske Færøblad anfører dette som baggrund for udtalelsen. Det må imidlertid blive et indre færøsk anliggende, et mellemværende, som må afregnes i Lagtinget. Hvad der vedkommer den danske regering er, at lov og orden er blevet alvorlig krænkert i Klaksvig, og at landstyre — ude af stand til selv at genoprette normale retstilstande — har ónsket assistance. Den er blevet ydet simpelthen som en pligt, ikkje som udtryk for noget dansk ónske om at blande sig i indre færøske anliggender.

Vi har tværtimod grund til at beklage, at det færøske hjemmestyre ikke har formået selv at ordne en sag som Klaksvig-affæren, uden at den danske regering — med utak som løn — er nødsaget til at gribe ind for at genoprette ordnede retstilstande.